

Ἀθῆναι τῆ

22/2/73

Κύριε Διευθυντά,

Τά ἀναγραφέντα εἰς τό ὑμέτερον ἐβδομαδιαῖον Περιοδικόν "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ" τῆς 9ης τρέχοντος, διὰ τήν ἀνάμιξιν τῶν Ἀνακτόρων πρὸς παραίτησιν τοῦ εἰς τό Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ νοσηλευομένου τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου, ἀφίστανται τῆς ἀληθείας.

Ὁ ἐπισκεφθεὶς τότε, κατ'ἐπιταγὴν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τὸν Μακαριώτατον Ἀξιωματοῦχος τῆς Αὐλῆς ἦτο μόνον ὁ ὑποφαινόμενος, διατελὼν τότε Λύλαρχης καί οὐδεὶς ἕτερος. Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου ἦτο νὰ διαβιβάσω τὰς εὐχὰς τοῦ Ἀνακτοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ Μακαριωτάτου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὗρίσκετο εἰς πλήρη ἐξάντλησιν καί μέ τρέμουσαν φωνὴν καί δάκρυα μοῦ εἶπε, ὅτι δέν αἰσθάνεται καλά. Μὲ παρεκάλεσε νὰ διαβιβάσω εἰς τὸν Βασιλέα τὰς εὐλογίας του, ὅτι ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο διὰ τό καλόν τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὅτι θέτει εἰς τήν διάθεσιν τοῦ Βασιλέως τήν παραίτησίν του ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου. Μοῦ προσέθεσε δέ νὰ ἀναφέρω εἰς τὸν Ἀνακτα, ὅτι ἀποβλέπει εἰς δύο κληρικούς, ὡς ἔχοντας τὰ προσόντα νὰ ἀνορθώσουν τήν Ἐκκλησίαν, τοὺς τότε Ἀρχιμανδρίτας κ.κ. Κοτσώνην καί Γυαλούρη.

Ἀνέφερα εἰς τὸν Βασιλέα τὰς παραγγελίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί ἔλαβα τήν ἐντολήν, ὅπως τήν ἐπομένην ἐπισκεφθῶ ἐκ νέου τὸν Μακαριώτατον καί νὰ τοῦ ὑποβάλω τὰς εὐχαριστίας του καί νὰ τοῦ τονίσω τήν συγκίνησιν τήν ὁποῖαν αἰσθάνεται διὰ τήν χειρονομίαν του καί ἐπί πλέον νὰ τὸν παρακαλέσω ὅπως τὰς ἀπόψεις του περὶ παραιτήσεως κλπ. τὰς ἀποστείλῃ ἐγγράφως. Τὸν εὔρον τήν φορὰν ταύτην ἤρεμον καί μοῦ ἔδωσε τήν ἀπάντησιν ὅτι θά συνεκάλει τήν Ἱερὰν Σύνοδον καί θά ἀπέστειλε τό σχετικόν ἔγγραφον.

Δέν γνωρίζω τί ἐπηκολούθησε. Μετά πάροδον δύο ἡμερῶν μέ ἐπεσκέφθη εἰς τό Αὐλαρχεῖον ὁ τότε γραμματεὺς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Γεωργαντίδης, ὅστις μοί ἐνεχείρισεν ὑπόμνημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τό ὁποῖον, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὅσα προφορικῶς μοῦ εἶχεν ὁ Μακαριώτατος ἀναθέσει νὰ ἀναφέρω εἰς τὸν Βασιλέα,

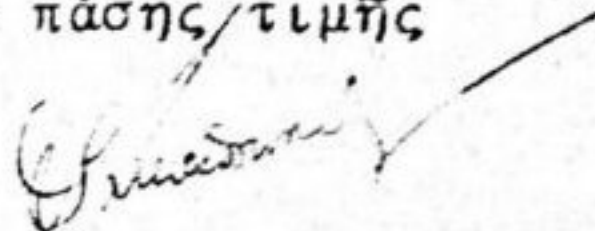

έγνώριζε μεταξύ άλλων ότι οι 'Ιεροί Κανόνες δέν τοῦ ἐπιτρέπουν νά ὑποβάλη τήν παραίτησίν του, ὡς ἐάν τά 'Ανάκτορα νά εἶχον ὑποδείξει τοιοῦτον τί.

'Απήντησα εἰς τόν κ. Γεωργαντίδην ὅτι ἐκπλήττομαι καί λυποῦμαι διά τήν τροπήν τοῦ ζητήματος. Τοῦ προσέθεσα δέ ὅτι, ὡς εἶχον πληροφορηθῆ, τά λεχθέντα ὑπό τοῦ 'Αρχιεπισκόπου εἰς ἐμέ ἀκοινώθησαν ὑπό τοῦ 'Ιδίου καί εἰς τότε Γενικόν Διευθυντήν θρησκευμάτων τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας καθηγητήν κ. Σιώτην καί ἐπομένως τά εἰς τό ἐν λόγω ὑπόμνημα ἀναγραφόμενα δέν στηρίζονται ἐπὶ πραγματικῶν δεδομένων.

Αὕτη εἶναι ἡ ὠμή ἀλήθεια διά τήν δῆθεν πίεσιν ἐκ μέρους τῶν 'Ανακτόρων πρὸς παραίτησιν τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καί πάσης 'Ελλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου ἐν ἔτει 1967.

Μετά πάσης τιμῆς

Θεοδόσιος Παπαθανασιάδης
ἀντιστράτηγος ἑ.ἀ.

Σεβαστουπόλεως 44- 'Αθήναι